Naše Beseda

Pod tímto ohlavením otiskneme všecky dopisy služného obsahu. Musí však býti prosty všeho obchodního oznamování, jakož i osobních narážek a vždy plným jménem podepsány. Aby se předešlo možným mýlkám, musí dopisy býti zřetelně a hlavně pouze na jedné straně každého listu psány. Jinak zodpovědnost za správné otištění na sebe nebéřeme; závod vůbec za dopisy není zodpovědným.

PUEBLO, COLO., 1. ledna 1917.

V myšlenkách tak zavzdechnu
zalétám v rodnou ves
mnav tuhý

Kopeme vesnice kořen tlumoč
Lucka vlahová ze dálek,
zimou (zimu) mně bez pří
zimou jedová všednost.

V kraji zimou hrozné pustém
hledíž pěsta tyto v hrobě
kterak plamenem zlém
kosa tajdou napadnuta.

S lučin bezes modrofialkou nám
chtěly mého lůžka, mého
aby mně snad v
o tobě, ta nocích mládí dalek
(?)

Napsal Zemánek.

Otec píše svým dětem psaní do Ameriky:

Hořejší, Krajina, 8. září 1916.

Drazí moji děti!

Nemohu a nemohu Vám psáti v jakých těžkostech se zde nacházíme a pak nemyslitelným je se Vám to zdáti, avšak tak je jest pravda. Jsem stále nemocen a nemohu více nebepracovati, jsem na jedné noze. Vzbor tomu každého dne očekávám, že přijde mi povolání k vojsku, třeba že jsem padesát let star. Kdo bude nyní napomínat nás v skalách Tatranských? Kdo Jan, do řádu uhelnou, kdo bude ošetřovat Vaši starou matku, kdo bude bdíti nad Vaší sestrou a bratrem kdo? Všecko propadlo. A zíti je nezletno! Jeden kilo brambor stojí 1 K. Tvé dva mechy nemohl jsi jídla nab nemohl odkud se dostat kupuje. O, zase opět odcestovat na Slyšeno, rovněž on odtud psáno, že jest hladový. Bůh ale nemáti podala chleba. Pak ze se nemůžeme už vídat více neb je velmi slab a nemůže více odvézti na sobě tíhu vojenské výzbroje. On nebyl nikdy zdráv a každý jen litoval, když odcházel. On to dobře ví, že už se nenavidíme a ví-li jak já odejdu, tak jak to bude vše já nevím. Osiřelá moje družina bude rozdělená po celém světě. Marinu právě dokonečila školu, kdyby mohla již obdržet dostala by 10 K, na mešic ale čeho by zůstal doma a Vaší nenávistné matce? Pomůžeti nemůže a ne jak mne obhodle, tu teprv ve svém nedobrých bude. Vojenské úřady nás o vše to poslední připraví z jaký je ten okolnost nyní? Za zmar ží již platím 720 K., po 40 centimů přátel jsem 56 K. Vše k nemocnému zdravotnímu. Mluvím, že jest to poslední můj dopis, v němž prosím, upamatuje Vás, drazí děti, v dálce těžkostí a starostí, na všechny, proto neudržujte s podjetím které jsme tak potřebují. Vezměte si k srdci slova, jež jste odcházející z domu pravil. Vzpomínejte a Bůh Vám odplatí. Muž se rukám Hrne, zde mi zaléčení nelze co při to psaní, jež množina jest poslední. Vzpomínejte si, mnoji drazí, na ty časy doma jak jsme Vás vždy ne ly. Zdravím Vás a Vaše drazné, Poslední s Bohem moje drahé ště te Váš otec

Vyznačte 11. V. zhod vysoce. V úte.

M. J. Podhorský.

PUEBLO, COLO., 10. ledna 1[9]17.

Některé ještě dopisy ze Sedlčanovského pivo.

Starý rok odcházeje hovoří:

Hrad nad[ě]je a mír [v]ládne v [ze]mi,
Nyní [ne]bude [v]ojny [ne]bude [v]álek,
Mezi [ná]rody [ne]bude [ne]přátelství,
Na [pra]vé stoje, člověče, připravuje [se]
Vzpomeň na slova, jež jsi dne p[ři]jal
Moudře [pro]hlédnouci jejich nebudeš v[á]

a odcházíš se tak s [d]ržitelnou [n]ovou
v tomě právě bude Tvůj [ú]spěch, zdar
milionu těch, již touží [v]ojně s [k]ončit
nost.

ol roku, nový [p]ražské [d]opadají na [p]lavé
k [z]mizí jsou [n]ezlomky a [p]ravé je [p]ravé
Kdy [b]ezpečen [b]yl [p]i ve [l]ep[š]í
Víra, že [n]ovým [s]lunci [v]ám [n]ový [s]vit [z]asvítí
a Tobě, [v]ůz [b]ezpečné [p]ravé [b]ylo [n]ebude
služkám.

Nový rok!

Z[d]ravím Tě, [n]ový [r]oku a v Tvé [l]ůně [h]ledím
a [n]ic se [T]ajemného [p]ředtí,
[p]ři [n]ěž [n]ám [b]ůh [T]e [p]oslal [k] [n]ám,
[s]vět.

a [t]ak [v]ezmi [p]ozdrav [o]dtud [k]de [t]rudem
[n]ám.

Všeliký, [n]ějak [v]ezmi [p]ozdrav
a [m]ne, [p]ěkně [d]ržím [s]lovo [d]ané [T]obě,
[v]ěrně [v]ám [v]ždy [T]ě [p]ošlu [k] [v]ůli [T]vé,
[s]vět.

a [t]ak [v]ezmi [p]ozdrav [o]dtud [k]de [t]rudem
[n]ám.

Ty [n]ezapomeneš, [n]ový [r]oku [d]louhý,
[p]ři [n]ěž [n]ám [b]ůh [T]e [p]oslal [k] [n]ám,
[s]vět.

Napsal [n]ejlaskavější [n]ový [d]ědeček
[n]ašich [d]ětí [j]ako [b]ych [z]apomněl. Pro [d]ědečka z Erbenovy Kytice [n]ejsem [d]ědeček.

O [n]ic [m]ěž [z]ájem, [n]ež [p]ošlu 'Pokrok' [s]e [d]věma [n]ovými [p]ředplatiteli, [p]ak [b] [t]otiž [n]ová [v]erbovací akce, jež za [n]ejkratších [n]ezmáží [s]trašlání, [d]louhé [n]ůmahy a [p]říkladně [p]ilné [v]ykonání [n]ejistých a vysoce [d]ů[l]ežitých pracovníků tak slibně [p]okračuje, s dobrým [v]ýsledkem [s]etkají. Tito mládenci plně [p]ochopili, že [p]eněžité [o]bnosy [j]i [n]ejsou [j]ediné z této země můžeme [t]ak [d]rahé naši [v]lasti [n]ápomoc [p]oskytnouti, [n]ýbrž [o]běti, které [p]ři [v]ěrné [b]ratří v tě [t]ěžce zkoušené [d]obě naší [d]ědině, [n]ám [t]i [n]ezbývá [n]ež [n]ejlépe [p]odpořiti [v]ojsky [d]ědiny [n]ašeho [n]ejvyššího [k]ladou své [ž]ivoty a svojí [k]rví [o]dhodlali [s]e [n]a [j]eí [o]svobození [p]ůsobiti. Nadějeme se, že [n]ašeho [v]zdoru [n]ás se [n]yní [h]oufně [v]zbopří a bude [n]ásledovat příkladu [t]ech, v [n]ichž [o]t se probudil, kte[r]é [v] [n]ašeho [n]ejbližší [s]trannost a jako pra[v]í [C]esi [p]ovinnou [r]ukou [p]odávají, [k]ažnou podle své možnosti [p]o[m]ůžeji a slibují, že opět a opět s [p]ěknými [d]ary se [p]řihlásí.

VILLEN MONT. Ctěná redakce! Nejdříve přeji vám všem [n]ový rok! K dopisu zá[s]ílám [p]ředplatné na "Pokrok" z nichž [z]vyšt posílám jako [p]ředplatné na "Denní a Nedělní [L]ist" a "Česko Americký Ven[k]ov" a $5.50 pro České Národní [S]ezení. V úctě.

Fred Dvořák.

VECADIA, NEB. Ctěná re[d]akce "Pokroku"! Zasílám vám [p]eníze jako předplatné na "Po[k]rok" a $1.00 na Česko Národní [S]ezení. Se srdečným pozdra[v]em. Frank H. Pokorný.

OKLAHOMA, OKLA. Cť. Vydavatelství "Denního a Nedělního [P]okroku"! Právě dnes mi před[l]ožil na podpis návrh "Pokro[k]u" že se pro mě rozhodl, že [v]ám [p]ošlu na "Denní a Nedělní [P]okrok". Dále přikládám $1.00 [p]ro Národnímu Sdružení. V [c]tné úctě.

James Zelený.

MARION, KANS. Jedna "Ta[b]" Cť. redakce! Jsem vám mnoh[o] [d]ěkován, že jsem se předplatil na [d]va listy a "Nedělní Pokrok" a to [p]ro každý [z]eleza zlatočerným, aby [n]ám [p]ěkně [v]ydržely. Jsem [r]ád, že [v]ám [p]ěkně [v]yšlo